

Gárdonyi Géza:
A JANCSI LOVA

Fából van a Jancsi lova.
De nem is rúg ám az soha.
Becsületes, jámbor állat,
Sose fekszik, mikor állhat.
Akár nyár van, vagy akár tél,
Enni-inni sohasem kér.
Patkó sem kell a lábára:
Vígan gurul karikája.
Nem búsul, ha jön a reggel:
Ha fölveszik, mindjárt felkel.
Rögtön jár, ha húzzák szépen,
Akár padlón, akár széken.
Fogd be Jancsi a lovadat,
Hadd húzza a kis kocsidat;
Hadd vigyen el a mezőre:
– Gyi te, sárga, gyi, előre!

1895/4. *Dongó bácsi* néven